

THOMAS MANN
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΦΡΙΝΤΕΜΑΝ

Μετάφραση
Γιώργος Δελάστας

ΤΑ ΜΙΚΡΑ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΦΡΙΝΤΕΜΑΝ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ξένη λογοτεχνία

Πρώτη έκδοση Απρίλιος 2026

Τίτλος πρωτοτύπου Thomas Mann, *Der kleine Herr Friedemann*, 1898,
HerrS. Fischer Verlag

© 2026, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-4872-9

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84872

Κ.Ε.Π. 6666, Κ.Π. 23426

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα, τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433

Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

ΤΟΜΑΣ ΜΑΝ

Ο μικρός κύριος
Φρίντεμαν

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Γιώργος Δεπάστας

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

I

Το φταίξιμο ήταν της παραμάνας. Σε τι ωφέλησε που η κυρία Προξένου Φρίντεμαν, μόλις γεννήθηκε η πρώτη υποψία, της μίλησε σοβαρά για να την πείσει να αποβάλει αυτή την κακή συνήθεια; Σε τι ωφέλησε που εκτός από τη θρεπτική μπίρα τής πρόσφερε καθημερινά ένα ποτήρι κόκκινο κρασί; Ξαφνικά αποκαλύφθηκε πως αυτή η κοπέλα συμβιβαζόταν να πίνει ακόμα και το οινόπνευμα που προοριζόταν για το καμινέτο, και προτού φτάσει η αντικαταστάτριά της, προτού προλάβουν να τη διώξουν, το κακό είχε συμβεί. Όταν η μητέρα και οι τρεις ανήλικες ακόμη κόρες της γύρισαν μια ημέρα από τον περίπατό τους, ο μικρός Γιοχάνες, που ήταν μόλις ενός μηνός, είχε πέσει από το τραπέζι όπου τον άλλαζαν και κειτόταν στο πάτωμα με ένα τρομακτικά

σιγανό κλαψούρισμα, ενώ η παραμάνα στεκόταν δίπλα σαν αποβλακωμένη.

Ο γιατρός, που εξέτασε με σταθερό και προσεκτικό χέρι τα μέλη του μικρού πλάσματος που ήταν διπλωμένο στα δύο και σπάραζε, πήρε μια πολύ, μα πολύ σοβαρή έκφραση, οι κόρες στέκονταν με λυγμούς σε μια γωνιά και η κυρία Φρίντεμαν μέσα στον βαθύ της τρόμο προσευχόταν μεγαλόφωνα.

Η δύστυχη γυναίκα είχε την ατυχία, πριν ακόμη γεννήσει το παιδί, να της αρπάξει τον σύζυγο, τον πρόξενο της Ολλανδίας, μια ξαφνική όσο και σοβαρή ασθένεια, και ήταν ακόμη πολύ συντετριμμένη για να μπορεί να ελπίζει πως δεν θα έχανε και τον μικρό Γιοχάνες. Μόνον ύστερα από δύο ημέρες της ανακοίνωσε ο γιατρός με ένα ενθαρρυντικό σφίξιμο του χεριού πως σίγουρα δεν υπήρχε πια άμεσος κίνδυνος, η ελαφριάς μορφής εγκεφαλική βλάβη είχε θεραπευτεί τελείως, πράγμα που το διέκρινε κανείς και στο βλέμμα, το οποίο δεν είχε πια εκείνη την κενή έκφραση όπως στην αρχή... Φυσικά έπρεπε να περιμένουν για να δουν πώς θα εξελισσόταν περαιτέρω η κατάσταση – και να ελπίζουν για το καλύτερο, όπως είπε, να ελπίζουν για το καλύτερο...

II

Το γκρίζο σπίτι με τη μυτερή στέγη στο οποίο μεγάλωσε ο Γιοχάνες Φρίντεμαν βρισκόταν δίπλα στη βόρεια πύλη της παλιάς, μάλλον μικρής εμπορικής πόλης. Από την εξώπορτα έμπαινες σε ένα ευρύχωρο χολ στρωμένο με πλακάκια, απ' όπου μια σκάλα με ξύλινη κουπαστή βαμμένη άσπρη οδηγούσε στους επάνω ορόφους. Η ταπετσαρία του καθιστικού στον πρώτο όροφο έδειχνε ξεθωριασμένα τοπία και γύρω από το βαρύ τραπέζι από μαόνι με το βυσσινί γυαλιστερό βελούδινο τραπεζομάντιλο ήταν αραδιασμένες αυστηρές πολυθρόνες.

Όταν ήταν μικρός καθόταν συχνά εδώ, δίπλα στο παράθυρο, μπροστά στο οποίο πάντα φάνταζαν ωραία λουλούδια, σε ένα μικρό σκαμνί στα πόδια της μητέρας του, κι ενώ παρατηρούσε το καλοχτενισμένο

γκρίζο της κεφάλι, το τρυφερό πρόσωπό της και ρουφούσε το απαλό άρωμα που πάντα ανέδινε, μπορεί και να αφουγκραζόταν μια θαυμαστή ιστορία. Ή μπορεί να την έβαζε να του δείξει τη φωτογραφία του πατέρα, ενός συμπαθητικού κυρίου με γκριζες φαβορίτες. Βρισκόταν τώρα στον ουρανό, του έλεγε η μητέρα, και τους περίμενε όλους εκεί.

Πίσω από το σπίτι υπήρχε ένας μικρός κήπος, όπου στη διάρκεια του καλοκαιριού συνήθιζαν να περνούν μεγάλο μέρος της ημέρας, παρά τις γλυκερές οσμές που σχεδόν πάντα έφερνε ο αέρας από ένα κοντινό εργοστάσιο ζάχαρης. Μια γέρικη ροζιασμένη καρυδιά φύτρωνε εκεί και ο μικρός Γιοχάνες καθόταν συχνά στη σκιά της, σε μια χαμηλή ξύλινη καρέκλα, κι έσπαγε καρύδια, ενώ η κυρία Φρίντεμαν και οι τρεις μεγάλες πλέον αδελφές του βρίσκονταν όλες μαζί κάτω από μια τέντα από γκριζο καραβόπανο. Το βλέμμα της μητέρας όμως σηκωνόταν συχνά από το εργόχειρό της για να γλιστρήσει με μελαγχολική γλύκα στο παιδί.

Δεν ήταν όμορφος ο μικρός Γιοχάνες και, έτσι όπως καθόταν στο καρεκλάκι του, με το στενό και προτεταμένο στήθος του, την πλατιά του ράχη και τα πάρα πολύ μακριά και αδύνατα χέρια του και έσπαγε επι-

δέξια και με ζήλο τα καρύδια του, παρουσίαζε ένα άκρως περίεργο θέαμα. Τα χέρια και τα πόδια του όμως ήταν λεπτοκαμωμένα και κομψά, είχε μεγάλα καστανά μάτια ελαφιού, ένα ευαίσθητο στόμα και λεπτά καστανόξανθα μαλλιά. Παρόλο που το πρόσωπό του ήταν τόσο αξιοθρήνητα χωμένο ανάμεσα στους ώμους, θα μπορούσε κανείς να το πει σχεδόν ωραίο.

«Η μελαγχολική ιστορία του
μικρού καμπούρη αποτελεί σταθμό
στην εξέλιξη του έργου μου».

Τόμας Μαν

Ο μικρός κύριος Φρίντεμαν είναι ένας νεαρός άντρας με μια ελαφριά σωματική αναπηρία, ο οποίος «αγαπούσε τρυφερά τη ζωή, που έρεε μέσα του χωρίς πολλά πάθη αλλά γεμάτη με μια γαλήνια ευτυχία». Και μολονότι έχει αποκηρύξει τον έρωτα, γοητεύεται από την Γκέρντα φον Ρίνλινγκεν που θα εισβάλει απροσδόκητα στη ζωή του και θα αναστατώσει τον μέχρι τότε ήρεμο φαινομενικά κόσμο του, ξυπνώντας μέσα του πάθη και συναισθήματα που νόμιζε ότι είχε καταφέρει να καταπνίξει. Ο μικρός κύριος Φρίντεμαν, από τα πρώτα διηγήματα του Τόμας Μαν –εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1897–, παρότι δεν γνώρισε μεγάλη επιτυχία κατά την πρώτη του έκδοση, σήμερα κατέχει ξεχωριστή θέση στο έργο του, και μπορεί κανείς να αναγνωρίσει σε αυτό τα θέματα που θα απασχολήσουν τον συγγραφέα μεταγενέστερα.

ISBN: 978-618-03-4872-9

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 48729

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book